

Ю. М. Дерев'янку

Мікроекономіка

МІКРОЕКОНОМІКА (від мікро... і економіка) - складова частина економічної теорії, що досліджує економічну поведінку фізичних чи юридичних осіб у процесі прийняття рішень щодо розподілу обмежених ресурсів і взаємодії між ними. Структурно це один із двох базових сучас. напрямів екон. науки, ін. напрям - макроекономіка. Як самост. наук. напрям М. виокремилася на поч. 20 ст., хоча і до того часу багато вчених вивчали окремі питання мікроекон. аналізу. Знач. внесок у її розвиток зробили К. Менґер, Ф. фон Візер, Е. фон Бем-Баверк (австр. школа), Дж.-Б. Кларк (амер. школа), А. Маршалл (кембридж. школа), Л. Вальрас, В. Парето (матем. школа в екон. теорії) та ін. М. вивчає екон. наслідки індивід. дій і рішень людини, зокрема те, як подібні рішення впливають на використання та розподіл ресурсів, чому різні товари мають різну вартість, яким чином люди приймають більш ефективні чи продуктивні рішення; розглядає питання попиту і пропозиції та їхньої еластичності, ринк. рівноваги, поведінки споживачів, теорії виробництва та витрат, типів ринк. структур, теорії ігор тощо. Її осн. суб'єкти: держава; домогосподарство - група людей, які об'єднують свої доходи, мають спіл. власність і разом приймають екон. рішення (типовий приклад - сім'я, хоча роль домогосподарства у М. може виконувати й окрема людина); підприємства - будь-які суб'єкти госп. діяльності, що виробляють товари чи послуги заради отримання прибутку. До об'єктів М. зараховують ресурси виробництва (природні ресурси, праця, капітал тощо) і його результати. Мікроекон. дослідж. зазвичай розпочинають із збору та вивчення фактів екон. життя, оскільки їхнє узагальнення та вивчення причинно-наслідк. зв'язків дають змогу встановити мотиви поведінки екон. суб'єктів та побудувати відповідну екон. модель - відображення в описовій, матем. чи графіч. формах сторін, властивостей і гол. зв'язків екон. системи. Найпоширенішими у мікроекон. дослідж. є методи статистики і динаміки. Метод статистики передбачає порівняння різних рівноважних станів (при цьому перехід від однієї рівноваги до ін. залишають поза

аналізом), метод динаміки – аналіз власне переходу від одного стану рівноваги до ін. Поряд зі специфіч., використовують також заг.-логічні (аналіз, синтез, абстрагування, індукція, дедукція, моделювання) та заг.-наук. методи.

Рекомендована література

- 1. Фель У., Оберендер П. Основи мікроекономіки / Пер. з нім. К., 1998;**
- 2. Макконел К., Брю С. Аналітична економія: принципи, проблеми і політика. Ч. 2. Мікроекономіка / Пер. з англ. Л., 1999;**
- 3. Базилевич В. Д. та ін. Мікроекономіка: Підруч. 2-е вид. К., 2008;**
- 4. Нілова Н. М., Гончарук Т. І., Олексій Д. В. Мікроекономіка: Навч. посіб. С., 2015.**

Бібліографічний опис:

Мікроекономіка / Ю. М. Дерев'янку // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. - Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-67576>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

([докладніше](#)).